

ERICA STEEN

Gjennom nøkkelhullet

LILLE MÅNE

Forlaget Lille Måne © 2006

Erica Steen © 2006

Utgiver:

Forlaget Lille Måne AS

Pilestredet 8, 0180 OSLO

Tlf. 21 50 47 40 – post@lillemaane.no

www.lillemaane.no

Redaktør: Ole-Asbjørn Friesl

Omslagsdesign: Lene Stangebye Geving, Full Tank.

Sats: Copyright Grafisk Design AS

Satt med: Garamond, 11/14 punkt

Trykk: AIT Otta

Papir: 90g Ensolux Cream, 1,6

Det må ikke kopieres fra denne boken i strid med Åndsverkloven eller avtaler om kopiering inngått med KOPINOR. Ved sitering i aviser, artikler og annet må kildehenvisning tydelig fremkomme.

ISBN-10:82-92605-34-7

ISBN-13:978-8292605-34-9

Denne boka inneholder pornografiske tekster som enkelte kan finne støtende. Steds- og personnavn er fiktive, og enkelte elementer er endret for å bevare anonymiteten til de det berettes om.

Forspillet

Hvorfor har jeg skrevet denne boken? Hvorfor legger jeg ut om disse frisinne møtene med de tidligere horekundene mine, kvinner og menn i alle aldre, som gjerne var mektige og velsituerte samfunnsborgere? Det er fordi jeg har et budskap. Jeg har et inderlig ønske om at voksne kvinner og menn som har en såkalt avvikende seksuell legning, kan få bruke hjelpevillige prostituerte. Både til å snakke ut om seksuelle tanker, og til å leve ut legningen i ordnede former hos en profesjonell hore. Vi kan være terapeuter og hjelpe. Jeg har viet mitt liv til dette og angrer ikke. Jeg har vært en lykkelig hore og vet at jeg har hjulpet mange voksne med deres svært så forskjellige ønsker. Et godt eksempel, hvor dramatisk det enn kan høres ut, er alle som tenner på yngre. Mange har minner fra barndommen, og derfor dukker det ofte opp seksuelle tanker fra nettopp den tiden. Når kundene da kom til meg og kunne åpne seg i full fortrolighet, uten fare for å bli meldt til politiet, fikk de lov til å leve ut lystene sine med *meg*. Jeg vært åpen for alle, også de med «annerledes» lyster. I boken vil jeg fortelle om mine mange forskjellige både tenkelige og utenkelige seksuelle ønsker. Jeg tenker mye på hvor mange det er som går rundt i samfunnet med slike ekstreme seksuelle lyster. De har krav

på all hjelp som finnes, og ikke bare å få høre at det er forbudt og straffbart, og at de må få sine tanker ut av hodet med en gang. Dette er ikke løsningen for disse menneskene, og det finnes ikke god nok hjelp for dem der ute. Som Hore vet jeg at jeg har hjulpet mange.

Men mange «vanlige, prektige A4-mennesker» nekter å bruke hodet og forstå dette. Seksuelle lyster som impliserer barn oppstår i barndommen. Det tør jeg påstå med all den erfaringen jeg har, og jeg føler det som et meget stort ansvar å få sagt ifra. Jeg mener jeg er født med et åpent sinn til livet. Uten dette livet hadde jeg ikke vært noe. Jeg er så glad for at jeg har kunnet få bidra til å være en støtte for en del mennesker med ekstreme seksuelle behov. Det å hjelpe mennesker har gitt mitt liv mening. Det er det som har gjort meg lykkelig.

Kanskje høres dette helt merkelig ut, men ved min hjelp har mange ekteskap overlevd vanskelige tider og kneiker. Både mann og kone har kommet til meg, hver for seg eller sammen, med ulike lyster. Mange har en seksuell drøm eller fantasi som de ikke tør dele med sin partner. De trenger trening og hjelp. Jeg har kost meg når jeg har hjulpet disse menneskene, og jeg vet at jeg har hjulpet flere ekteskap til å holde livet ut. (Avstanden i ekteskapet oppstår gjerne når man er ferdig med forelskelsen.)

Lengselen kan bli stor og håpløs for mange mennesker. Det er dette de «prektige» gjerne ikke forstår. Her kommer vi prostituerte inn. Vi kan la dem få leke, utfolde seg og prøve ut sine seksuelle lyster, slik de drømmer om å få sette dem ut i livet. Dette skulle vært et tilbud på blå resept, og uten egenandel for de fattige. For hva med dem som ikke har råd til å betale oss? De får ikke muligheten til å prøve å leve ut lystene sine under kontrollerte forhold. Og hva med handikappede? De har også seksuelle behov og lyster; mange får sjelden eller aldri sex. Aldri sex. Kan du tenke deg en slik tilværelse?

Nei, nå må folk våkne. Hvor lenge skal A4-samfunnet skyve dette fra seg, og tro at de vet best? For meg har det vært vanskelig å høre på alt dette negative snakket om horer og horekunder. «De skal jages og straffes.» Alt jeg har gjort i mitt yrkesliv som hore, har vært en utvikling av mitt eget sjeleliv og mine egne seksuelle ønsker. Det kan være mye mer ødeleggende å «prostituere seg selv» i et «lykkelig» ekteskap, enn å ha et yrke man har valgt selv, ventet på og ønsket seg. Det er min kropp, så hvorfor er samfunnet så fordømmende? Hvorfor snakker man nå om å forby verdens eldste og viktigste yrke?

Enhver bør ta sine egne valg, men en bør også være sikker på at en kan leve med de valgene en har tatt. Å kriminalisere prostitusjon er en forbrytelse mot det å kunne ta sine egne valg. Flere politikere vil forby prostitusjon, både kjøp og salg av sex, og de bruker trafficking som et argument. Dette mener jeg er en feil ende å starte i. Trafficking er en alvorlig forbrytelse, og da burde en ta de som driver med denne kriminaliteten, ikke forby all prostitusjon med involverte som har tatt sine egne valg, og som forhåpentligvis kan leve med de valgene de har tatt. Trafficking som fenomen vil heller ikke forsvinne ved å forby prostitusjon. Den vil trolig bli mer skjult, og dermed vanskeligere å oppdage og etterforske, samtidig som barn og familie venter der hjemme på tusenlappen som kommer hver måned. Selv har jeg levd et godt liv som hore, og jeg har slett ikke blitt truet til å reise flere hundre mil vekk hjemmefra med løfter om hvor fint jeg skal få det. Jeg er en eldre kvinne nå, og livet mitt har vært lærerikt og givende. Jeg ville ha gjort alt om igjen om jeg hadde fått sjansen. Jeg savner dette livet, og det er sårt og vondt å tenke på at jeg nå har måttet gi meg. De kundene jeg fortsatt snakker med over telefonen, er en god trøst.

Mitt håp er at når jeg ser disse ordene på trykk, vet jeg at jeg

har gjort en god gjerning som hore. Jeg håper også at dette kan bidra til å nyansere synet på prostituerte, og at de sneversynte mennesker kan få utvidet horisonten sin, om enn bare litt. Jeg måtte fortelle dette, ellers ville jeg ikke ha fått fred. Mitt budskap er at det ikke hjelper å putte bomull i ørene. Kanskje er det en mann eller kvinne i din nære krets som ikke tør fortelle nettopp deg om «annerledes» lyster. Friheten og spenningen i livet som prostituert gjorde meg lykkelig, og det kan ingen ta fra meg.

Hadde jeg vært i stand til å holde på nå, hadde jeg ikke hatt betenkeligheter med å fortsette. Jeg lever videre som hore gjennom min lille bok, og fremdeles har jeg kontakt med kunder på telefonen. Mange har jeg hatt i tjue-tretti år. Jeg har utviklet et nært forhold til flere av de som du nå kommer til å lese om. Mine opplevelser med kundene har vært like forskjellige som det folk er. Folk er forskjellige! Hva tenner deg? Kanskje noen av de små fortellingene i boken vil gjøre deg kåt, andre vil gjøre deg skamfull – og kanskje kåt og skamfull på samme tid – og noen av historiene vil rett og slett gjøre deg provosert. Sikkert også sjokkert. Men glem ikke at de fortellingene som vekker slike spesielle følelser hos deg, kan vekke annerledes følelser hos andre lesere. Oppdag hva som vekker din lyst, og hva som gjør deg provosert. *Døm ikke, og du skal heller ikke bli dømt.* Å få utløp for sin spesielle seksualitet er veldig viktig for både menn og kvinner. Det er en menneskerett. Som hore har jeg aldri dømt mine kunder eller tenkt nedsettende tanker om dem fordi de har seksuelle lyster som er «annerledes». Jeg vet jeg har hjulpet mange. Jeg skriver ikke denne boken for å utlevere kunder, men for å vise mangfoldet av hva en hore møter – i alle fall hva jeg har opplevd som hore i løpet av nesten tretti år. Sex er liv. Nå skal du bli kjent med noen av mine opplevelser ...

Akten

Oslo, høsten 1972

Ung kvinne ønsker kontakt med
kvinner og menn for spesiell nær-
kontakt, alle aldre.

BM: Taushet

Annonsen i Kontakt

Jeg ble kåt og varm av å lese min egen annonse i bladet Kontakt. Bare å se på den gjorde meg våt i underlivet. Annonsen sto der med sorte bokstaver på hvitt papir. Øynene mine gled villig langs overskriften med de store og tykke bokstavene. Jeg betalte ekstra for å få bokstavene større, så leseren virkelig skulle fanges av ordene. Jeg ønsket å se meg selv som prostituert. Idet jeg så den uthevede annonsen, var det akkurat som om jeg trådte klarere fram. Nå var jeg en fri og selvstendig Hore. Annonsen gjorde noe med meg. Iveren etter å komme i gang var nesten uutholdelig.

Jeg hadde erfaring fra før, men det hadde enten vært i det skjulte eller med en bordellsjef hengende over meg.

Jeg bodde i første etasje og gjorde en avtale med postbudet om at han skulle legge all post til meg i brevsprekken. Særlig de brune konvoluttene fra bladet Kontakt. Til gjengjeld gjorde jeg ham noen «tjenester». Intet annet menneske kunne se på konvolutten hvem som var avsenderen. Alt var profesjonelt og anonymt fra bladets redaksjon. Bare synet av den gammeldagse brevsprekken som ble brukt som postkasse av generasjonen før meg, gjorde meg kåt. Det tok ikke lang tid før svarbrevene på annonsen

veltet inn. Om jeg var borte noen dager, kunne jeg finne brevene i pyramideformede hauger når jeg kom hjem. Det var mange som leste Kontakt på denne tiden, og bladet holder fremdeles stand!

Jeg kunne bli voldsomt opphisset bare av å gå forbi brevsprekken. Den hadde et lokk i tynt stål som ble skjøvet innover og opp. Det var mørkt på innsiden av brevsprekken til de andre leilighetene. Det var vel for at ingen skulle få innsyn i entreene til folk. «Ingen kiking!» Men det var nettopp denne kikingen som gjorde meg så kåt. Jeg kunne få ilinger i underlivet når jeg tenkte på det: Kanskje ser postbudet meg her inne, uten at jeg kan se noe annet enn fingrene hans, som rolig dyttet posten inn til meg gjennom den trange sprekken. Jeg kan ennå huske lyden fra den gangen, når han slapp posten inn gjennom sprekken, og den koselege dunkelyden når brevene traff gulvet. Det slo meg at denne følelsen jeg kjente ved brevsprekken som voksen, var den samme som jeg hadde kjent for så mange år siden. Det ble en annen venting på postbudet nå enn det hadde vært før, da posten ble lagt i de grusomme, grønne postkasserekkene utenfor.

Tidligere, før jeg inngikk avtalen med postbudet, hadde det hendt en sjelden gang at posten min havnet i feil postkasse. Det er sløvt når både navn og adresse er riktig. Det er så mange mennesker som elsker å snakke om andre menneskers levesett, når de bare er så heldige å dumpe borti det. Da var helvete løs for de stakkars brevskriverne. Det var en kvinne til i blokken som hadde samme etternavn, men fornavnet var forskjellig fra mitt. Med ett kan noe så uskyldig som å legge post i feil postkasse utvikle seg til noe katastrofalt. Særlig når uheldredelig nysgjerrige mennesker får tak i posten og åpner den. At feillevert post kan få store konsekvenser, fikk jeg både føle og merke et par ganger. Plutselig var jeg et samtaleemne blant naboene og andre nysgjerrige i deres

omgangskrets igjen. Praten og sladderer om meg utviklet seg til en ny selskapslek. Jeg prøvde å venne meg til det, men den smerten sladderer påførte meg psykisk, var hard å takle. Sladderer virket inn på hele mitt følelsesliv, fordi den strakk seg over så mange år. Dette slapp jeg å tenke på seinere, takket være den private avtalen med postbudet. Jeg var så takknemlig. Bare han og jeg visste om den.

Det ble et og annet knull på postbudet til gjengjeld for denne tjenesten. Han var steinkåt, og det betalte seg for meg også. Det var pirrende inntil det besettende å gå og vente på ham. I tillegg gav han meg orgasmer. Han var et skikkelig elskovsemne av et postbud. Det var flott med en skikkelig utblåsning på hans måte, med hans lyster, og de var mange, gud bedre. Han kunne komme innom før høytidene og før sommerferien sammen med kona og ungene. Han fortalte selv at ekteskapet hans var blitt mye bedre, fordi han slapp å mase på kona. Hun slapp sex og kunne være det hun ville: husmor og mor til sine barn, en som fikk leve i fred med, og i, seg selv. Tenningen var gått ut av det ekteskapet ... Men postmannen var kåt. – Erica, jeg føler det som en lettelse når jeg er hos deg. Når jeg går på utedoen for å runke, tenker jeg på deg. Det er alltid deilig, men uten forpliktende følelser. Jeg er bare postbudet som legger post i din brevsprekk. Dette likte jeg å høre. Det var en lettelse for meg å vite at de tykke brune konvoluttene med svar fra trengende kvinner og menn havnet riktig. Ingen uvedkommende fikk adgang til posten. Det var også godt å vite at jeg nå kunne starte på nytt for meg selv, uten hallik og uten ondsinnet sladder fra naboene. Svarene på annonsen min ble sendt fra horekundene direkte til bladet Kontakt. Derfra ble brevene omadressert til meg. Jeg husker jeg tenkte, da den første ladningen med svar kom fra ukjente menn og kvinner: Så mange som kommer fra det offentlige rom! Her var det folk med ledende stillinger i politiet, fra Stortinget, domstoler og regjering. En ting

hadde jeg klart for meg: Alle skulle behandles likt – uansett hvem de var og hva de behaget.

Det var overraskende mange menn som ønsket å oppleve å være to menn om å eie en kvinne seksuelt, i samme seng, der og da. De ville ha følelsen av å eie, få bestemme farten over sin egen pikk. Det var ikke så viktig for dem om horene fikk orgasme. Det viktigste var å få pule i alle tenkelige stillinger, og å se på at den andre oksen av en mann også tok hora hardt samtidig. Noen ville være sjef, noen ville være underdanig. Enkelte ganger kunne jeg ha to kunder som begge ville være underdanige samtidig. Til tider kunne dette være litt slitsomt. Alt var ikke like lett, men du verden, det gikk, det også. Med trening går alt. For andre menn var det en stor drøm å ha samleie med to kvinner samtidig. Én mann og to kvinner. Som den store jegeren, med pikken som skulle stå som en sprengt, blank skinnstokk klar til utblåsning. Disse mennene var det svært mange av.

Å ha samleie med to kvinner samtidig var et sterkt ønske hos de fleste gifte menn. Å få to fitter å stikke pikken i. Å få være eneherskende med to horer i samme seanse, under samme tak eller ute i det fri, det hendte, det også. Dette forsto jeg raskt da jeg begynte å gå gjennom svarene på annonsen: Ønskene var frie og frittalende. Om bare konene visste hva slags seksuelle fantasier mennene deres hadde! Hva da? Ville de blitt glade? Lei seg? Følt avsky for sine pengesterke ektemenn? Ville noen latt seg skille? Ville de da har vært i stand til å forsørge seg selv? Ville de ha gitt opp friheten med å få disponere timene sine selv, uten bekymring for økonomien? Ville de ha måttet begynt å arbeide?

Jeg kjente to horer fra samme miljø, og alle horene stilte opp for hverandre. Jeg var den eneste jeg visste om som drev med dette fordi jeg likte det selv, enten det var med én kunde eller med flere samtidig. De andre horene jeg kjente, gjorde jobben

kun av økonomiske årsaker. Jeg trengte selvfølgelig også penger, men hovedgrunnen var at det var så uforpliktende for meg. Jeg hadde en drøm som ble til virkelighet. I den drømmen var det noen som trengte meg, som sa ordene «Jeg elsker deg», men uten forpliktende kjærlighet. Jeg trengte disse kundene den første tiden. Endelig kunne jeg oppfylle den største av alle drømmer, å bli fri som kvinne. Ved å være Hore på heltid ble jeg fri. Jeg: Hore.

Takknemligheten ville ingen ende ta i tankene mine. Pengene kom i tillegg. Jeg så positivt på livet. Allerede da forsto jeg at dette kom til å bli fint. Men samtidig er uforpliktende kjærlighet tøft og krevende, for begge parter.

Svarene fra meg gav seg selv. Det er i gang, tenkte jeg. Alle skulle behandles likt. Den eneste forskjellen måtte bli hva hver enkelt hadde av individuelle lyster og ønsker. Men det sa seg selv. Kundene skulle være sikre på at de fikk det de hungret etter hos meg. Det jeg ikke kunne klare selv, skulle jeg skaffe andre horer til. Vi var flere luksusprostituerte som kjente hverandre, vi hjalp hverandre, og hadde et meget godt og ærlig forretningsmessig vennskap med hverandre. Det var bannlyst å kapre og ødelegge forholdet til de andres kunder.

Det var ikke bare menn jeg ville betjene, men også kvinner. Jeg hadde merket meg at behovet hos mitt eget kjønn var enormt stort. Mine medsøstre lengtet etter en kvinne, en Hore som kunne ta seg av dem. Mange trengte rett og slett noen å snakke med om sex. Å snakke om sex var tabubelagt den gangen for kvinner, men endelig ser det ut til at den tiden er forbi – dessverre gjelder det ikke alle. Det er nok av fordommer der ute den dag i dag. Gifte, velsituerte, skolerte kvinner var i flertall. De var lei av sine menn som ikke var, og kanskje heller aldri hadde vært, noe spennende sexpartnere. Mange var frustrerte. Samme hvor mye de forsøkte å

lokke frem av lyster hos sine ektemenn, ble det bare ikke slik. Kjedelige samleier i den samme gamle misjonærstillingen, tre–fire ganger ut og inn, ut og inn, vips – ferdig. Orgasmene uteble. Jeg har møtt voksne damer som aldri har hatt en orgasme! Forsøk på spenning og forandring i seksuallivet ble ikke tatt godt imot av eiesyke (og kjedelige) ektemenn.

Sannheten var at mange av disse utilfredsstilte kvinnene allerede hadde ordnet seg elskere i alle aldere, gratis. Men det ble sjelden de helt store opplevelsene. De fleste klarte å skjule sitt utenom-ekteskapelige sexliv for sine ektemenn. Få av dem merket noe, men noen gjorde det kanskje likevel. Stort sett sa fruene at ektemennene var for opptatt av sin egen karriere til å ha mistanke om noen ting, i hvert fall at kona gikk til en Hore! Likevel har noen fått opplæring og lært seg en del knep for å tenne gubbene sine ...

Hvem som betalte for eskapadene til de hjemmeværende hustruene kan man jo bare spørre seg om. Det fruene ikke visste noe om, var at flere av ektemennene betalte for sexlivet sitt på samme måte som dem. Disse kvinnene ville ikke godta hva som helst når de kom for å kjøpe sex. De som kom til meg, hadde svært ofte menn i ledende stillinger, enten det var i det offentlige eller i det private. Igjen: diskresjon – viktig. Gjennom ekteskapet med innflytelsesrike mannfolk sto de sterkt i samfunnet, og de visste hva de ville ha. Flere av kvinnene fortalte meg at de følte seg som «prostituerte» i ekteskapet, i disse forholdene uten kjærlighet, uten begjær og uten orgasme. De ville heller betale for den virkelige gode sexen. Alle lette de etter en kvinne som kunne tilfredsstille dem på alle mulige måter. Og de ble tilfredsstilt, det skal jeg love deg. Faktisk har jeg kontakt med flere kvinner den dag i dag, om enn bare på telefon – men det er hyggelig, det også.

Som kvinne lærte jeg de fine fruene alle variasjonene, og hva de skulle gjøre for å oppnå orgasme. Penger hadde de nok av, og de fleste ble faste kunder i mange år. De ønsket orgasme, gjerne flere, og det fikk de. Jeg visste hva de ville ha, for jeg kunne lett få orgasme. Jeg kunne få flere på rad, kraftige og vedvarende, andre ganger kortere, både alene og sammen med en mann. Det eneste det sto på var hvilken mann jeg valgte, og hvilken form jeg var i. Jeg lærte kvinnene hvordan de skulle få orgasme gjennom onanering – alene eller sammen med en elsker. Jeg visste at dette var et hett tema, og behovet var enormt. Noen ville ikke dele sine nye knep med ektemennene sine. Noen ble rett og slett mistenksomme, kanskje de kunne finne på noe dumt? Kan hende tok det litt tid, men at mange har fått et heftigere og bedre sexliv i ekteskapet etter at de har vært hos meg – det vet jeg!

Nå skal du få bli med inn i min verden som Hore i Oslo gjennom mange år.

Jeg har sikkert hatt over hundre kunder: kåte mannfolk, frustrerte fruer, deprimerte og engstelige menn, nervøse gutter og herskende karer. Noen har gitt meg de herligste orgasmer, og jeg vet at jeg har gitt mange, lange og gode orgasmer tilbake ...